

כי יצא, והיא תפלה שעוֹטֶפֶת כל התפלות לפניך עד שתפנס תפלתו, לכן הקדים עני לכלם.

מהי תפלת העני? זו תפלת ערבית שהיא רשות בפני עצמה בלי בעלה, ומשום שהיא בלי בעלה, היא עניה ויבשה, וצדיק עני יבש זה זרע יעקב, שהוא ברשות כל אמות העולם, ודומה לתפלת ערבית שהיא לילה של הגלות.

ותפלת שבת היא צדקה לעני, כמו שבארנו בעלי המשנה, שמש בשבת צדקה לעניים (שעניים מתנחמים בדרך של שמש של שבת). ולכן צריך אדם להיות כמו עני לשער המלך בתפלת עמידה בכל ששת ימי החל בשביל השכינה, ומתעטף לה בעטוף של מצוה של ציצית כמו עני, ויהיה בתפלין כמו אביון אצל השער שהוא אדני. שפך עולה לחשבון היכ"ל. וזהו אדני שפתי תפתח.

ובשפוח פיו בתפלת ערבית, נוחת גשר בימי החל לקבל בכנפיו תפלת הלילה. וזה נוריא"ל נקרא אוריא"ל מצד של חס"ד, ונוריא"ל מצד של גבורה, שהוא נר דולק, שנאמר בו (דניאל ז) נהר דינור וגו'.

ובתפלת שחרית אריה נוחת לקבל תפלה בדרועותיו וכנפיו, שארבע כנפים (יש) לכל חיה, זה מיכאל. ובתפלת מנחה שור נוחת לקבל (נ"א תפלה) בקרניו וכנפיו, וזה גבריאל. ובשבת נוחת הקדוש ברוך הוא בשלישת האבות לקבל הבת יחידה שלו בהם, וזה סוד של שבת, ש' בת יחידה שלו. באותו זמן החיות העליונות שנקראו בשם של יי, פותחים ואמרים, (תהלים כד) שאו שערים

והיא צלוחת דעטיף כל צלותין קדמה עד דייעול צלוחת דיליה. בגין דא אקדים עני לכלהו.

מאן צלוחת דעני. דא צלוחת דערבית דאיהי רשות בפני עצמה בלא בעלה. ובגין דאיהי בלא בעלה איהי ענייה יבשה (ברשות כל אינש) וצדיק עני יבש דא זרעא דיעקב דאיהו ברשות כל אומין דעלמא ודמיא לצלוחת דערבית דאיהי ליליא דגלותא.

וצלוחת דשבת איהי צדקה לעני כמה דאוקמוה מארי מתניתין שמש

בשבת צדקה לעניים (דעניים מתנחמי בארץ דשמשא בשבתא) דשבתא. ובגין דא צריך בר נש למהוי איהו כעני לתרעא דמלכא בצלוחת דעמידה בכל שית יומין דחול בגין שכינתא. ומתעטף לה בעטופא דמצוה דציצית כעני. ויהא בתפלין כאביון לגבי תרעא דאיהו אדני. דהכי סליק לחושב"ן היכ"ל. ודא איהו אדני שפתי תפתח.

וכד אפתח פומיה בצלוחת דערבית נשרא קא נחית ביומין דחולא לקבלא בגדפהא צלוחת דליליא. ודא נוריא"ל אתקרי אוריא"ל מסטרא דחס"ד, ונוריא"ל מסטרא דגבורה דאיהו נור דליק, דאתמר ביה (דניאל ז) נהר דינור וגו'.

ובצלוחת דשחרית אריה נחית לקבלא צלוחת בדרועוי וגדפוי דארבע גדפין (כ"א אית) לכל חיה דא מיכאל. ובצלוחת דמנחה שור נחית לקבלא (נ"א צלוחת) בקרנוי וגדפוי ודא גבריאל. ובשבת נחית קדשא בריך הוא כג' אבהן לקבלא בת יחידא דיליה בהון. ודא רזא דשבת ש' ב"ת יחידא דיליה. בההוא זמנא חיוון עלאין דאתקריאו

בשמא דיי פתחין ואמריין

שָׁאוּ שְׁעָרִים רְאֵשִׁיכֶם וְהִנְשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם. (תהלים כד)

רְאֵשִׁיכֶם וְהִנְשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם. בְּאוֹתוֹ זְמַן נִפְתְּחִים שְׁבַע הַיְכָלוֹת. הַיְכַל הָרִאשׁוֹן - הַיְכַל הָאֶהְבָּה. שְׁנֵי - הַיְכַל הַיְרֵאָה. שְׁלִישֵׁי - הַיְכַל הָרַחֲמִים. רְבִיעֵי - הַיְכַל הַנְּבוֹאָה בְּאַסְפֵּקְלָרְיָה הַמְּאִירָה. חֲמִישֵׁי - הַיְכַל הַנְּבוֹאָה בְּאַסְפֵּקְלָרְיָה שְׂאִינָה מְאִירָה. שִׁשִּׁי - הַיְכַל הַצֶּדֶק. שְׁבִיעֵי - הַיְכַל הַדִּיּוֹן.

בְּהוֹא זְמַנָּא מִתְּפַתְחִין שְׁבַע הַיְכָלִין. הַיְכַל קַדְמָאָה הַיְכָלָא דְאַהֲבָה. תְּנִינָא הַיְכָלָא דִּירְאָה. תְּלִיתָאָה הַיְכָלָא דְרַחֲמִי. רְבִיעָאָה הַיְכָלָא דְנְבוֹאָה דְאַסְפֵּקְלָרְיָאָה דְנִהְרָא. (דף כד ע"א) חֲמִישָׁאָה הַיְכָלָא דְנְבוֹאָה דְאַסְפֵּקְלָרְיָאָה דְלֹא נִהְרָא. שְׁתִּיתָאָה הַיְכָלָא דְצֶדֶק. שְׁבִיעָאָה הַיְכָלָא דְדִיּוֹן.

וְעֲלִייהוּ אֲתָמַר בְּרֵאשִׁית בְּרָא שְׁמֵי"ת. אֱלֹהִים הַיְכַל שְׁבִיעֵי. וְכַף הֵם שְׁבַע הַיְכָלוֹת לְמַטָּה, וְכַנְגָדָם שְׁבַע קוֹלוֹת שֶׁל הַבַּיִת לְה', וְשְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה אֲזַכְרוֹת שֶׁבָהֶן מְשׁוּטֵט הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה עוֹלָמוֹת (תהלים סח) בְּרֶכֶב אֱלֹהִים רַבְתִּים אֲלִפֵי שְׁנָאן, שֶׁהֵם שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה רַבּוֹא עוֹלָמוֹת, וְכַמָּה שׁוֹמְרֵי שְׁעָרִים יֵשׁ לְהַיְכָלוֹת שְׁמֻקְבָלִים תְּפִלוֹת, וְכָל תְּפִלָּה לֹא תִכְנַס אֶלָּא בְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל, וְאִין מִי שֶׁעוֹמֵד לְפָנֵי שַׁעַר הַתְּפִלָּה, וְעָלִיו נֶאֱמַר (שם קכו) לֹא יִבְשׂוּ כִי יִדְבְּרוּ אֶת אוֹיְבֵים בְּשַׁעַר, שֶׁהִיא שַׁעַר הַמְּלָךְ. בְּגִלְל שְׁתִּפְלָה הִיא מְצוּהָ, וְזוֹ שְׁכִינָה, וְהַתּוֹרָה זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא - לֹא צָרִיךְ בִּינְיָהֶם הַפְּסָקָה. וְצָרִיךְ לְהַעֲלוֹת תּוֹרָה וּמְצוּהָ בְּאַהֲבָה וִירְאָה.

וְעֲלִייהוּ אֲתָמַר בְּרֵאשִׁית בְּרָא שְׁמֵי"ת. אֱלֹהִים הַיְכָלָא שְׁבִיעָאָה. וְהַכִּי אֲנוּן ז' הַיְכָלִין לְתַתָּא וּלְקַבְלֵיהוּ שְׁבַע קָלִין דְּהַבַּיִת לִי. וְתַמְנִיסַר אֲזַכְרוֹת דְּבִיָּה, דְּבַהוּן שֵׁט קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּתַמְנִיסַר עֲלָמִין (תהלים סח) בְּרֶכֶב אֱלֹהִים רַבּוֹתִים אֲלִפֵי שְׁנָאן דְּאֲנוּן תַּמְנִיסַר רַבּוּן עֲלָמִין וְכַמָּה נְטוּרֵי תַרְעִין אִית לְהַיְכָלִין דְּמִקְבָּלִין צְלוֹתִין, וְכָל צְלוֹתָא לֹא תִיעוּל אֶלָּא בְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל. וְלִית מָאן דְּקָאִים קָמִי תַרְעָא דְצְלוֹתָא. וְעֲלִיָּה אֲתָמַר (תהלים קכו) לֹא יִבְשׂוּ כִי יִדְבְּרוּ אֶת אוֹיְבֵים בְּשַׁעַר. דְּאִיָּהִי תַרְעָא דְמִלְפָּא. בְּגִין דְצְלוֹתָא אִיָּהִי מְצוּהָ וְדָא שְׁכִינְתָּא. וְאִוְרִייתָא דָּא קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לֹא צָרִיךְ הַפְּסָקָה בִּינְיָהִיו. וְצָרִיךְ לְסַלְקָא תּוֹרָה וּמְצוּהָ בְּרַחֲמִיו וּדְחִילוֹ.

שְׁכַר מְצוּוֹת עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה כְּלַן תְּלוּיּוֹת מִשָּׁם יִהְיֶה. כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ סוּד זֶה שְׁמִי עִם י"ה - שִׁס"ה מְצוּוֹת לֹא תַעֲשֵׂה. וְזֶה זְכָרִי עִם ו"ה - רַמ"ח מְצוּוֹת עֲשֵׂה. וְהָרִי כָּאֵן שִׁס"ה וְרַמ"ח, וְהֵם רַמ"ח תְּבוֹת שֶׁבְּקָרִיאַת שְׁמַע, וְנִתְּנוּ מֵאַהֲבָה [שֶׁל אוֹת י'] וִירְאָה שֶׁל אוֹת ה'. וְלִכְּן תִּקְנּוּ

דְּכָר פְּקוּדֵי דְעֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה כְּלֵהוּ תְּלִיין מִן שָׁם יִהְיֶה. כְּמָה דְאוּקִימָנָא רְזָא דָּא שְׁמִי עִם י"ה שְׁלֹשׁ מְאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים מְצוּוֹת לֹא תַעֲשֵׂה. וְזֶה זְכָרִי עִם ו"ה מְאוֹתִים וְשְׁמוֹנָה וָאַרְבָּעִים מְצוּוֹת עֲשֵׂה. וְהָא הִכָּא שִׁס"ה וְרַמ"ח. וְאֲנוּן רַמ"ח תִּיבִין בְּקָרִיאַת שְׁמַע וְאֲתִיָּהִבוּ מְרַחֲמִיו (דָּאָת י) וּדְחִילוֹ דָּאָת ה'. וּבְגִין דָּא תִקְנּוּ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ

יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה וְאֲנוּן